

Bakalářská práce

Pražská hospoda – inspirace pro české výtvarné umění první poloviny 20. století

Jméno a příjmení (student): Veronika Rollová

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Zkoumání kulturněhistorických aspektů se již stalo legitimní součástí metodologického arzenálu dějin umění. Tezi, že místa, která byla klíčová pro umělecký provoz, zásadním způsobem ovlivňovala životy umělců i podobu jejich tvorby, se snaží potvrdit také Veronika Rollová ve své bakalářské práci s názvem Pražská hospoda – inspirace pro české výtvarné umění první poloviny 20. století. Rollové pozice je jednodušší v tom, že se mohla inspirovat výbornou prací Evy Hnilicové (Bendové), která byla věnována jinému dobovému prostoru, důležitému pro inspiraci i komunikaci umělců: kavárně. Kavárny na straně jedné a hospody na straně druhé jsou místa, která mají ovšem svá specifika a v mnohém se od sebe liší. Rollové slouží ke cti, že se nenechala svést k pouhé variaci Bendové práce, a že zvolila v některých pasážích podstatně odlišný přístup. Zmínky například o kavárně Union (např. s. 20-21) chápu jako určitý korelát, ne jako znejasnění vymezení tématu.

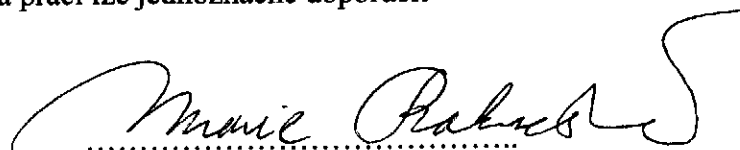
Hospoda je v českém prostředí (na rozdíl od kavárny) opředena určitou národní mytologií. Rollová hledá v první části práce její kořeny a logicky sem zařazuje pasáže s kulturně historickými a sociologickými exkurzy (kapitoly 2-7). K určitému znejasnění vymezení specifik hospodského prostředí se Rollová uchyluje v kapitole 7, kde vzpomíná noční bary, kavárny a další podniky, definující modernitu v Paříži druhé poloviny 19. století. Přesto je však tato kapitola pro celek práce velmi důležitá, neboť definuje statut baudelairovského flaneura, pozorovatele a uměleckého interpreta kypícího života v moderní metropoli. Tento umělecký typ je důležitý také pro české prostředí, což Rollová dokazuje na příkladu obrazů členů skupiny Osma, vzniklých soustředěným pozorováním štamgastů hospody Jedová chýše. Poté následují tři oddíly práce, které jsou jejím těžištěm (8-10). Ačkoliv téma zvolené Rollovou je ryze ikonografické, udělala autorka podle mého názoru dobře, že vlastní umělecká díla neanalyzuje v rámci dalšího vymezení určitých ikonografických typů, nýbrž že sleduje výtvarná díla s tímto námětem chronologicky. Toto členění umožňuje sledovat postupně se proměňující inspirační zdroje, zasahující do zpracovávání tématu hospody, zároveň ale také vyznačovat kontinuitu, která zde byla jednoznačně přítomná.

Veronika Rollová zpracovala v souvislosti s tématem velké množství literatury. Přesto je škoda, že některé důležité texty opomněla. Nešvarem, se kterým je možné se

v bakalářských pracích setkat často, je citování podle nepůvodních zdrojů a to i přesto, že ty původní jsou bez problémů k dispozici. Jako příklad uvedu citování z paměti Vincence Beneše (s. 28-29). Rollová tyto citáty čerpá z Lamačovy knihy *Osma a skupina*, při tom přesnější znění by bylo třeba hledat přímo v Benešově textu, publikovaném v roce 1970 v časopise *Výtvarné umění*. Určité formální výhrady bych měla také k členění bibliografie. Mezi prameny obvykle řadíme nepublikované archivní materiály, Rollová však tímto nadpisem uvozuje beletristická díla, se kterými v souvislosti s tématem pracovala.

Tyto výtky však nejsou vážnými chybami a práci lze jednoznačně doporučit k obhájení.

V Praze dne 6. srpna 2009

.....
podpis vedoucího bakalářské práce